

zonego ustawą z dnia 10 marca 1932 r. o połączeniu przedsiębiorstw państwowych „Polska Agencja Telegraficzna” i „Wydawnictwa Państwowe” (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 237).

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1934 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
 Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*
 Minister Spraw Wewnętrznych:
Marjan Zyndram-Kościałkowski
 Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
 Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
 Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*
 Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
 Minister Wyznań Religijnych
 i Oświecenia Publicznego: *W. Jędrzejewicz*
 Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
J. Poniatowski
 Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*
 Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*
 Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*
 Minister Poczty i Telegrafów: *Kaliński*

780.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 24 września 1934 r.

o zniesieniu Państwowego Funduszu Kredytowego, Państwowego Funduszu Gospodarczego i Funduszu na przedterminową spłatę długów państwowych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 221) postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Znosi się Państwowy Fundusz Kredytowy i upoważnia się Ministra Skarbu do przekazywania wierzytelności zniesionego Funduszu na kapitał zakładowy przedsiębiorstw dłużnych oraz do umarzania w całości lub w części tych wierzytelności.

(2) Pozostały majątek zniesionego Funduszu przekazuje się do ogólnych zasobów Skarbu Państwa.

Art. 2. (1) Znosi się Państwowy Fundusz Gospodarczy i upoważnia się Ministra Skarbu do przekazywania wierzytelności zniesionego Funduszu na kapitał zakładowy przedsiębiorstw dłużnych oraz do umarzania w całości lub w części tych wierzytelności.

(2) Pozostały majątek zniesionego Funduszu przekazuje się na Państwowy Fundusz Budowlany, z wyjątkiem akcji przedsiębiorstw przemysłowych, które przekazuje się do ogólnych zasobów Skarbu Państwa.

Art. 3. Znosi się Fundusz na przedterminową spłatę długów państwowych, a majątek Funduszu przekazuje się do ogólnych zasobów Skarbu Państwa.

Art. 4. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
 Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*
 Minister Spraw Wewnętrznych:
Marjan Zyndram-Kościałkowski
 Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
 Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
 Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*
 Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
 Minister Wyznań Religijnych
 i Oświecenia Publicznego: *W. Jędrzejewicz*
 Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*
 Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*
 Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*
 Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*
 Minister Poczty i Telegrafów: *Kaliński*

781.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 24 września 1934 r.

w sprawie przejęcia świadczeń niemieckiego ubezpieczenia społecznego przez polskie zakłady ubezpieczeń społecznych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 221) postanawiam co następuje:

Art. 1. Do przejęcia na podstawie art. 35 ust. 1 umowy pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką o ubezpieczeniu społecznym z dnia 11 czerwca 1931 r. (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 65, poz. 487), zmienionej i uzupełnionej stosownie do postanowień porozumień, zawartych na podstawie art. 43 powyższej umowy w dniu 3 października 1933 r. i 27 stycznia 1934 r., które stanowią załącznik do rozporządzeń Ministra Opieki Społecznej z dnia 18 listopada 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 773) i z dnia 16 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 366), świadczeń niemieckiego ubezpieczenia społecznego właściwe są następujące zakłady ubezpieczeń społecznych:

Zakład Ubezpieczenia Emerytalnego Robotników w odniesieniu do świadczeń niemieckiego ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa,

Zakład Ubezpieczenia od Wypadków w odniesieniu do świadczeń niemieckiego ubezpieczenia od wypadków oraz

Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych w odniesieniu do świadczeń niemieckiego ubezpieczenia pracowników umysłowych.

Art. 2. (1) Świadczenia niemieckiego ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa, przejęte w myśl art. 1 przez Zakład Ubezpieczenia Emerytalnego Robotników, obliczone będą w ten sposób, że wynosić będą tyle, ile wynosiłyby w razie, gdyby zastosowano do ich wymiaru, zarówno co do udziału zakładu ubezpieczeń, jak i co do dodatków państwowych, przepisy Ordynacji Ubezpieczeniowej z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. str. 509 i nast.) w brzmieniu obowiązującym w dniu 31 grudnia 1933 r. na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego, przyczem w stosunku do wszystkich przebytych w niemieckim ubezpieczeniu inwalidzkim tygodni składkowych i okresów zastępczych należy zastosować wymiar, oparty na przynależności ubezpieczonego do V klasy zarobkowej. Renty niemieckiego ubezpieczenia inwalidzkiego, należne osobom, które przekroczyły 65 rok życia, obliczone będą według przepisów miarodajnych dla ustalenia wysokości rent inwalidzkich bez względu na ich zdolność zarobkowania.

(2) Gdyby ustalona w myśl ust. (1) renta inwalidzka wyniosła bez dodatku państwowego mniej niż 20 zł, renta wdowia mniej niż 10 zł, a sieroca mniej niż 7 zł miesięcznie lub też gdyby wyniosła mniej niż zasiłek miesięczny, który uprawniony otrzymywał na podstawie ustawy z dnia 23 lipca 1926 r. o zasiłkach dla osób, którym niemieckie instytucje wstrzymały renty z tytułu ubezpieczeń społecznych (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 464), albo też na podstawie ustawy śląskiej z dnia 8 lipca 1925 r. o zasiłkach dla osób, którym niemieckie instytucje wstrzymały renty z tytułu ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Śl. Nr. 11, poz. 29), renta będzie podwyższona do kwoty wyższej z obu kwot, oznaczonych powyższymi granicami.

(3) W stosunku do świadczeń ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa, przejętych przez Zakład Ubezpieczenia Emerytalnego Robotników, właściwe będą, z wyjątkiem wymiaru świadczeń (ust. (1) i (2)), przepisy ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396); w szczególności przepisy tej ustawy będą miały zastosowanie do oceny warunków, w których powstaje, wygasa, zostaje zmniejszone lub wstrzymane, czy też spoczywa prawo do świadczeń. Przy wymiarze zapomogi pośmiertnej (art. 166 ustawy o ubezpieczeniu społecznym) przyjmować się będzie, że przeciętny miesięczny zarobek ubezpieczonego wynosił 100 zł.

Art. 3. (1) W stosunku do świadczeń niemieckiego ubezpieczenia od wypadków, przejętych w myśl art. 1 przez Zakład Ubezpieczenia od Wypadków, właściwe będą przepisy ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396), przyczem przy ustalaniu wymiaru świadczeń za przeciętny miesięczny zarobek ubezpieczonych należy przyjąć w stosunku do rent niemieckiego ubezpieczenia od wypadków przemysłowego i morskiego kwotę 170 zł, a w stosunku do rent niemieckiego ubezpieczenia od wypadków w rolnictwie kwotę 85 zł.

(2) Gdyby ustalone w myśl ust. (1) renty wyniosły mniej niż zasiłki, które uprawnieni otrzymywali na podstawie ustawy z dnia 23 lipca 1926 r. o zasiłkach dla osób, którym niemieckie instytu-

cje wstrzymały renty z tytułu ubezpieczeń społecznych (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 464), lub też na podstawie ustawy śląskiej z dnia 8 lipca 1925 r. o zasiłkach dla osób, którym niemieckie instytucje wstrzymały renty z tytułu ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Śl. Nr. 11, poz. 29) będą one podwyższone do wysokości powyższych zasiłków.

Art. 4. W stosunku do świadczeń niemieckiego ubezpieczenia pracowników umysłowych, przejętych w myśl art. 1 przez Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, właściwe będą przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych w brzmieniu ustawy z dnia 15 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 347), przyczem świadczenia te wynosić będą taką sumę, jaką otrzyma się, biorąc za podstawę wysokość świadczeń niemieckich, odstępowanych przez niemiecką instytucję ubezpieczenia pracowników umysłowych, według stanu w dniu 1 lipca 1931 r. i przeliczając 1 markę Rzeszy na 1 złoty 50 groszy.

Art. 5. Przy ustalaniu przez zakłady ubezpieczeń społecznych, obejmujące w myśl art. 1 świadczenia niemieckich ubezpieczeń społecznych, czy istnieje prawo do świadczeń, oraz przy określaniu przez nie stopnia niezdolności do zarobkowania miarodajny będzie w stosunku do czasokresu od dnia 1 lipca 1931 r. do dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego stan uprawnień do świadczeń w dniu 1 lipca 1931 r.

Art. 6. (1) Ustalone w myśl art. 2 — 5 świadczenia wypłacone będą przez wymienione w art. 1 zakłady ubezpieczeń społecznych za czas wstecz od dnia 1 lipca 1931 r.

(2) Przy wypłacie świadczeń potrącone będą, o ile wypłacone były za ten sam okres czasu, za jaki przypadają te świadczenia, zasiłki przyznane uprawnionym na mocy ustawy z dnia 23 lipca 1926 r. o zasiłkach dla osób, którym niemieckie instytucje wstrzymały renty z tytułu ubezpieczeń społecznych (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 464), lub też na podstawie ustawy śląskiej z dnia 8 lipca 1925 r. o zasiłkach dla osób, którym niemieckie instytucje wstrzymały renty z tytułu ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Śl. Nr. 11, poz. 29) lub też inne świadczenia wypłacone zaliczkowo przez zakłady ubezpieczeń społecznych.

Art. 7. Świadczenia ustalone będą w myśl art. 2 — 5 w osobnych orzeczeniach przez te organy zakładów ubezpieczeń społecznych, które właściwe są do przyznawania świadczeń tego samego rodzaju. Od orzeczeń tych przysługiwać będzie uprawnionym prawo odwołania się do Wyższego Urzędu Ubezpieczeń w Poznaniu i do Trybunału dla Spraw Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu, a w stosunku do ubezpieczeń pracowników umysłowych — do Wyższego Urzędu Ubezpieczeń w Katowicach i do Wojewódzkiego Urzędu Ubezpieczeń w Katowicach, lub też do organów orzekających, które wejdą w ich miejsce, w tym samym toku instancyj i według tych samych zasad postępowania, jakie obowiązują dla odwołań o te same świadczenia według ustawodawstwa obowiązującego dla tych organów.

Art. 8. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Opieki Społecznej.

Art. 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
 Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*
 Minister Spraw Wewnętrznych:
Marjan Zyndram-Kościałkowski
 Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
 Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
 Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*
 Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
 Minister Wyznań Religijnych
 i Oświecenia Publicznego: *W. Jędrzejewicz*
 Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
J. Poniatowski
 Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*
 Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*
 Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*
 Minister Poczty i Telegrafów: *Kaliński*

782.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 24 września 1934 r.

o wypuszczeniu państwowej renty wieczystej.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 221) postanawiam co następuje:

Art. 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do wypuszczania w serjach 5% państwowej renty wieczystej. Ogólna suma wypuszczonej 5% państwowej renty wieczystej nie może przekroczyć 200.000.000 złotych.

Art. 2. W 5% państwowej rencie wieczystej mogą być lokowane fundusze instytucji i osób prawnych prawa publicznego, wskazanych przez Ministra Skarbu.

Art. 3. 5% państwową rentę wieczystą zabezpiecza się całym ruchomym i nieruchomym majątkiem Państwa.

Art. 4. Wszystkie inne warunki emisji, a w szczególności: wysokość odcinków, terminy wypuszczenia poszczególnych seryj 5% państwowej renty wieczystej, terminy płatności odsetek, warunki dokonywania wpłat należności za obligacje oraz terminy wydawania 5% państwowej renty wieczystej — ustala Minister Skarbu.

Art. 5. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
 Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*
 Minister Spraw Wewnętrznych:
Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
 Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
 Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*
 Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
 Minister Wyznań Religijnych
 i Oświecenia Publicznego: *W. Jędrzejewicz*
 Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
J. Poniatowski
 Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*
 Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*
 Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*
 Minister Poczty i Telegrafów: *Kaliński*

783.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 24 września 1934 r.

o wojskowej służbie pomocniczej.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 221) postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Z chwilą wybuchu wojny lub zarządzenia mobilizacji powstaje z mocy samego prawa obowiązek obywateli do pełnienia wojskowej służby pomocniczej.

(2) Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia wprowadzić obowiązek pełnienia wojskowej służby pomocniczej również, gdy wymaga tego interes obrony Państwa, stwierdzony uchwałą Rady Ministrów, powziętą na wniosek Ministra Spraw Wojskowych.

Art. 2. (1) Rada Ministrów może nałożyć już w czasie pokoju na mężczyzn, podlegających obowiązkowi wojskowej służby pomocniczej, obowiązek odbycia przysposobienia do tej służby w sposób określony przez Ministra Spraw Wojskowych.

(2) Obowiązki i prawa, wynikające z odbywania i ukończenia przysposobienia, określi rozporządzenie Rady Ministrów.

Art. 3. (1) Obowiązek wojskowej służby pomocniczej polega na pełnieniu służby wartowniczej, łączności, biernej obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej, technicznej, przeciwpożarowej, sanitarnej, transportowej, biurowej lub na wykonywaniu innych czynności i prac, potrzebnych dla celów obrony Państwa.

(2) Sposób pełnienia wojskowej służby pomocniczej oraz organizację oddziałów tej służby określi Minister Spraw Wojskowych.

Art. 4. (1) Obowiązek wojskowej służby pomocniczej trwa przez czas wojny lub przez czas pozostawania wojska lub marynarki wojennej albo ich części w stanie zmobilizowanym.

(2) Termin ustania tego obowiązku ogłasza w drodze obwieszczenia Minister Spraw Wojskowych.

(3) W przypadku, przewidzianym w art. 1 ust. (2), obowiązek wojskowej służby pomocniczej trwa